

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Panfil Nicolae XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX, sat. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.08.2017 – 29.12.2017 (prima instanță);
2. 25.01.2018 – 20.02.2018 (instanța de apel);
3. 08.05.2018 – 23.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 29 decembrie 2017, Panfil Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzut de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilit:

- pentru art. 152 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

- pentru art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Panfil Nicolae pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și XXX, în privința căruia nu este declarat recurs ordinar.

S-a respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpaților XXX și Panfil Nicolae a sumei de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Panfil Nicolae se învinuiește că la 23.07.2017, aproximativ la ora 03:00, aflându-se lângă Casa de Cultură din s. XXX r-1 XXX, acționând cu intenție directă, urmărind scopul vătămării integrități corporale cet. XXX, după ce l-a chemat într-o parte numindu-l cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul în regiunea capului de la ce XXX a căzut jos, continuând să-i aplice mai multe lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, peste picioare, cauzându-i potrivit concluziilor raportului de expertiză nr. 95 din 04.08.2017, vătămări corporale sub formă de fractura epifizei proximale a tibiei pe stânga, excoriații pe corp, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, ce duce la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile și se califică ca vătămări corporale medii.

Tot el, la 23.07.2017, aproximativ la ora 03:00, aflându-se pe una din străzile s. XXX r-L XXX, având scopul săvârșirii și a unui act de huliganism, împreună și de comun acord cu fiul său XXX amândoi, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența unei alte persoane, în vederea realizării acțiunilor sale huliganice, după ce l-a ajuns din urmă pe XXX numindu-l cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat acestuia din urmă mai multe lovituri cu pumnul în regiunea capului, după care XXX, i-a aplica lui XXX mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului și a spatelui.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Panfil Nicolae în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, - cu indicii calificativi „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 dar care au fost urmate de dereglarea îndelungată a sănătății*” și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal cu indicii calificativi huliganismul „*acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Stratan Igor în numele inculpatului Panfil Nicolae, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Panfil Nicolae să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În argumentarea apelului, avocatul a invocat că:

- inculpatul a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil;
- nu au fost prezentate careva probe exacte ce ar dovedi vinovăția inculpatului la săvârșirea infracțiunii, învinuirea adusă a fost bazată doar pe presupuneri;

- sentința nu conține o analiză întemeiată prin prisma jurisprudenței CtEDO, prin urmare instanța nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale, sentința nu cuprinde motivele legale pe care își întemeiază soluția;
- nu s-a dat apreciere probelor și declarațiilor martorilor apărării.

3. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018 a fost admis apelul declarat de către avocatul Stratan Igor în numele inculpatului Panfil Nicolae, s-a recunoscut vinovat Panfil Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită o pedeapsă în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, a fost stabilit lui Panfil Nicolae prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni pe un termen de 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei numită lui Panfil Nicolae s-a suspendat condiționat pe un termen de 2 ani și nu va fi executată, dacă condamnatul în termenul de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea acordată.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Panfil Nicolae la 23.07.2017, aproximativ la ora 03:00, aflându-se lângă Casa de Cultură din s. XXX r-1 XXX, acționând cu intenție directă, urmărind scopul vătămării integrități corporale cet. XXX, după ce l-a chemat într-o parte numindu-l cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul în regiunea capului de la ce XXX a căzut jos, continuând să-i aplice mai multe lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, peste picioare, cauzându-i potrivit concluziilor raportului de expertiză nr. 95 din 04.08.2017, vătămări corporale sub formă de fractura epifizei proximale a tibiei pe stânga, excoriații pe corp, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, ce duce la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile și se califică ca vătămări corporale medii.

Tot el, la 23.07.2017, aproximativ la ora 03:00, aflându-se pe una din străzile s. XX r-1 XXX, având scopul săvârșirii și a unui act de huliganism, împreună și de comun acord cu fiul său XXX amândoi, încălcând grosolan ordinea publică și

exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența unei alte persoane, în vederea realizării acțiunilor sale huliganice, după ce l-a ajuns din urmă pe XXX numindu-l cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat acestuia din urmă mai multe lovituri cu pumnul în regiunea capului, după care XXX, i-a aplica lui XXX mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului și a spatelui.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Panfil Nicolae în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, astfel încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest sens instanța de apel a menționat că partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a constatat că acțiunile de huliganism sunt orientate de regulă spre public implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice, în această ordine de idei huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemeni violențe constituie atât violența psihică cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicare de lovituri, prin imobilizare, îmbrâncire, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

În contextul celor relatate, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în apelurile apărării, precum că fapta nu a fost săvârșită de către inculpații Panfil Nicolae și XXX, urmând ca aceștia să fie achitați, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor XXX, XXX, XXX, XXX, reiterând în acest sens că declarațiile martorilor XXX și XXX, sunt subiective și părtinitoare deoarece aceștia sunt în relații amicale cu inculpații.

Mai mult ca atât instanța de apel a specificat faptul că, declarațiile martorilor XXX și XXX au fost reținute în coroborare cu alte probe prin care s-a dovedit vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate, declarațiile acestor martori ne fiind unicele probe care au indicat asupra vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, vinovăția acestora fiind confirmată și de alte acte anexate de organul de urmărire penală și anume prin depozițiile părții vătămate XXX care a fost preîntâmpinat de răspundere penală, declarațiile căruia

nu au trezit careva dubii, partea vătămată indicând direct asupra persoanelor inculpaților, informând despre incident și alte persoane.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Panfil Nicolae precum că nu a aplicat careva lovituri părții vătămate și doar a discutat cu acesta, astfel instanța de apel a concluzionat că inculpatul Panfil Nicolae a încercat să minimalizeze acțiunile pe care le-a întreprins și efectele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse, mai mult ca atât în cadrul examinării cauzei s-a constatat că între inculpatul Panfil Nicolae și partea vătămată nu au existat anterior careva conflicte.

Instanța de apel nu a reținut nici argumentele din apelul declarat în numele inculpatului XXX precum că prezența ultimului în acea seară la discotecă nu ar fi fost confirmată de nici un martor, or deși unii martori au indicat că nu l-au văzut pe inculpatul XXX la discotecă acest fapt nu a stabilit lipsa acestuia de la discotecă, deoarece martorii puteau să nu-l observe în mulțime, iar afirmația inculpatului Panfil Nicolae asupra acestui fapt a fost apreciată ca fiind una subiectivă în apărarea fiului său, cu scopul de a evita tragerea la răspundere penală pentru fapta comisă.

Întru consolidarea poziției sale cu privire la vinovăția inculpaților, instanța de apel a reiterat și concluzia din raportul de expertiză judiciară nr. 95 din 04.08.2017, prin care s-a confirmat fracturarea epifizei proximale a tibiei pe stânga, excoriații pe corp, depistate la partea vătămată XXX, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care a dus la dereglarea sănătății mai mult de 21 de zile, în baza acestui criteriu au fost calificate ca vătămări corporale medii.

Instanța de apel a ținut necesar să specifice faptul că circumstanțele de comitere a infracțiunii de către inculpații Panfil Nicolae și XXX indică asupra încălcării grosolane a ordinii publice, acțiunile acestora fiind însoțite de aplicarea violenței, fapt constatat prin concluziile raportului de expertiză judiciară, mai mult ca atât după cum urmează din speță inculpații nu s-au limitat doar la încălcarea ordinii publice, însă au recurs și la aplicarea violenței, fapta comisă depășind gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Referitor la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei în conformitate cu prevederile art. 7 art. 75 Cod penal, urmează a fi luate în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, circumstanțele cauzei

care atenuează sau agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că inculpatul Panfil Nicolae urmează a fi condamnat în baza art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar inculpatul XXX urmează a fi condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În același timp la stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel a luat în considerație faptul că prima instanță în partea descriptivă a sentinței a relevat o poziție contradictorie și anume a constatat descrierea faptei criminale însă fără a o considera ca fiind dovedită, prin urmare instanța de apel a concluzionat asupra casării sentinței cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, examinând posibilitatea reducerii pedepsei inculpaților drept compensare pentru aceste încălcări.

Sub aspectul celor enunțate, instanța de apel a considerat necesar a le aplica inculpaților Panfil Nicolae și XXX pedeapsa cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent pe perioada de probațiune fixată, pedeapsa aplicată fiind apreciată de către instanța de apel ca una suficientă pentru restabilirea echității sociale și pentru corectarea inculpaților și care va atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în privința lui Panfil Nicolae, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pedeapsa este individualizată contrar prevederilor legale.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;

- la emiterea deciziei au fost ignorate prevederile art. 61 Cod penal, instanța de apel nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând totodată și prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal nu a fost argumentată de către instanța de apel;

- pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, nu s-a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal;

- instanța de apel era obligată se indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate ca atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- decizia adoptată la motivarea stabilirii pedepsei pentru Panfil Nicolae contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penal, deoarece nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei, astfel, inculpatul nu a recunoscut vina, anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, executând pedeapsa, antecedentele penale fiind stinse, la locul de trai fiind caracterizat negativ;

- concluziile instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Panfil Nicolae sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită, să caseze parțial hotărârile judecătorești, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declarare a recursurilor a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, criticând decizia instanțe de apel, sub aspectele că: *„hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Panfil Nicolae, precum și că instanța de apel greșit a motivat suspendarea condiționată a executării pedepsei, adică pedeapsa este individualizată contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de procuror în prezentul recurs ordinar prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea în cauza dată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, corect a reținut că vinovăția lui Panfil Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) *„vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății”* și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu indicii calificativi huliganismul *„acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane”*, ca fiind dovedită, prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în instanța de judecată, analizat și apreciat corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Însă, ce ține de constatarea instanței de apel (f.d. 40, vol. II), în care se indică că [...] *”instanța consideră necesar a le aplica inculpaților Panfil Nicolae și XXX pedeapsa cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, dacă în perioada de probațiune care va fi fixată, inculpații nu vor săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită vor îndreptăți încrederea acordată ce i se va acorda, totodată obligându-i ca în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, pe perioada de probațiune fixată, aceasta fiind o pedeapsă echitabilă, adică suficientă pentru restabilirea echității sociale și pentru corectarea inculpaților, și instanța consideră că își va atinge scopul pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal”*, Colegiul penal lărgit atestă că aceste concluzii sunt incorecte și neechitabile, deoarece la adoptarea acestei soluții instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de cerințele de aplicare a art. 90 Cod penal, de pericolul social al faptei, de

personalitatea inculpatului Panfil Nicolae, reieșind din circumstanțele în care s-a comis infracțiunea.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că în cadrul condițiilor suspendării executării pedepsei, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilită de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *„Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va*

ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă”.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, potrivit materialelor cauzei, rezultă că instanța de apel nejustificat a dispus în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei închisorii de către inculpatul Panfil Nicolae pe o perioadă de probațiune de 2 ani, fără a se ține cont pe deplin de circumstanțele în care s-a comis infracțiunea, făcînd referire în preponderență doar la prevederile art. 385 alin (4) Cod de procedură penală, considerînd în mod incorect că în cauza dată s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului, mai mult ca atît în cadrul examinării cauzei acesta nu și-a recunoscut vina în infracțiunile imputate, a fost condamnat pentru o infracțiune similară, dar a executat pedeapsa aplicată sub formă de amendă (f.d. 49-50, Vol.I) antecedentele penale fiind stinse, fiind caracterizat de la locul de trai ca o persoană care deseori intră în conflict cu locuitorii satului XXX (f.d. 51, Vol. I).

În acest sens, în virtutea celor menționate supra, Colegiul penal lărgit reține că această concluzie a instanței de apel nu corespunde pe deplin cerințelor din art. 61 Cod penal și art. 90 Cod penal, or în rezultatul săvârșirii de către inculpatul Panfil Nicolae a infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, rezultă cert că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia omite realizarea scopului preventiv-educativ a legii penale în privința lui, iar infracțiunile comise evident nu sunt un incident în viața acestuia.

Prin urmare, rejudecînd cauza, ținînd cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor săvârșite care se califică ambele ca mai puțin grave, de urmările prejudiciabile a acestor infracțiuni, care prezintă un pericol esențial pentru societate, deoarece s-a manifestat împotriva integrității fizice a persoanei și a ordinii publice, de personalitatea inculpatului și datele ce caracterizează inclusiv și condamnarea lui anterioară, instanța de recurs ordinar conchide că în privința lui Panfil Nicolae, urmează a fi stabilită executarea pedepsei aplicate de către instanța de apel în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării

prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor lui, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, oferindu-se și părții vătămate o satisfacție morală echitabilă.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că, în speță, sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnaților, menționându-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei.

Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „*condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată*”. În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Astfel, Colegiul penal lărgit ținând cont de înțelesul sintagmei „*dacă nu se agravează situația condamnatului*” ce se conține în art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală”, potrivit căreia: „*Ca agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare,*” invocă că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia în speța dată, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a stabilit o altă pedeapsă mai aspră.

6. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, cu casarea în partea stabilirii pedepsei în baza art. 152 alin.

(1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în privința inculpatului Panfil Nicolae, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, confirmându-se temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Panfil Nicolae, precum și că instanța de apel greșit a motivat suspendarea condiționată a executării pedepsei în speța dată.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal inculpatului **Panfil Nicolae XXX**, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre.

Se dispune executarea pedepsei stabilite inculpatului Panfil Nicolae XXX prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018 sub formă de 2 (doi) ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula inculpatului **Panfil Nicolae XXX** din ziua reținerii acestuia.

În rest, se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **22 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor